

Întâia scrisoare - O zi senină

Maria-Eugenia Olaru

Este o zi cu desăvârșire senină și, deși plouă,
Orice copil știe, de acum, că în spatele norilor negri, cerul strălucește senin.
Când merg pe stradă oamenii mă privesc,
Ar vrea să mă atingă, să mă sărute,
O bătrână îmi oferă haina de pe ea,
Nu știu cum arată o floare de glicină
și necunoscuți îmi strigă:
Te iubesc, te iubesc!!
Cavalerii care trebuiau să mă apere
m-au vândut pentru câțiva leișori.
Cavalerii care trebuiau să-mi spună Adevărul
mă pun la zid pentru câteva cuvinte schimbate într-o gară,
goale și reci, precum ghețurile polare.
Parcă-i văd și îi aud și acum
Spărgând ghița din cuvinte și încercând să găsească
Lumina, căldura, iubirea sau poate ceva din sufletul meu...
Și am semănat ogorul doar pentru ei,
căci, în lumea aceasta, sunt un biet călător.
Visez adesea că zbor și dintr-o zbatere de aripă
din inimă mi se înfiripă stele și porumbei,
și am pe buze miere și buzunarele pline de mei.
Vorbesc adesea despre raiul Iubirii!
Făt Frumos vrea să fure de la mine
merele de aur ale Adevărului primordial,
Să învețe cum să cucerească lumea.
Veni, vidi, vici,
Și totuși, eu am învățat din copilărie,
cu mult mai greu este să păstrezi ceea ce ai cucerit...
Și nu am voie să iubesc pe altcineva,
nu am voie să privesc iubitor spre altcineva,
nu am voie să spun cuvintele mele de iubire altcuiva,
nu am voie să cânt cântecele mele de dor nimănui,
nu am voie să cred că ar fi posibilă o altă iubire,
dar, mai ales, nu am voie să fug în pustia Egiptului,
lacrimi mari carnivore s-ar prelinge după mine
tulburând liniștea întinselor mări de nisip.
Și-mi spun într-una:
"Ce-i va folosi omului lumea dacă-și va pierde
sufletul său, sufletul său...sufletul său!"
Eu cred în Dumnezeu!
Cea mai pură și cea mai apropiată realitate a mea este Dragostea Sa.
Afară plouă, este o zi cu desăvârșire senină,
Perfectă pentru Marea Iubire sau pentru Fuga în Egipt.6.09.2000